

Stefan Mühlebach 1950. júniusában született Svájcban, gyógyszerész, aki a Berni Egyetemen farmakológiai diplomát is szerzett. Marcel Bickel professzor kutatócsoportjának és intézetének tagjaként 2005-ig kutatásokat végzett. Kutatása a perzisztens és nem metabolizálható modellvegyületekre összpontosított, az intracelluláris kötés szerepének vizsgálatával a xenobiotikumok kiürülésében.

A projekt Svájci Nemzeti támogatásban valamint a Szövetségi Környezetvédelmi Hivatal támogatásában is részesült. Értekezéséért 1979-ben elnyerte az első Orvostudományi díjat, amit kb. 20, egymás után megjelent referált publikáció követett, valamint egy, a gyógyszer-metabolizmus témakörében íródott összefoglaló közlemény.

A *"Polihalogénezett szénhidrogének farmakokinetikája és ökodiszpozíciója, szempontok és koncepciók"* címmel, a Drug Metabolism Review-ban megjelent tanulmánya a farmakológiai témájú habilitációjának (Venia Docendi 1993) az alapját képezte. 2006-ban a Chemosphere című folyóiratban a *„Perzisztens halogénezett xenobiotikumok kinetikai értékelése modell sejtkultúrákban, a mono- és polihalogénezett vegyületek összehasonlítása”* címmel megjelent közleményével a farmakológiai alaputatásának 30 éves időszakát zárta le.

Stefan Mühlebach majdnem 25 évet dolgozott kórházi gyógyszerészként, nagyrészt Aarauban (Kantonsspital Aarau), egy fontos nemzeti tercier egészségügyi oktató kórházban. Emellett a Központi Orvosi Szolgálat Osztályvezetője volt. Tudományos érdeklődését a kórházi gyógyszerészeti posztgraduális specializációjára fordította, amelyet a 90-es években vezetett be Svájcban az első kórházi gyógyszerészek kiképzésével és bevonásával.

Összesen 11 PhD értekezést irányított sikerrel, amelyek célja a betegek gyógyszerészeti szolgáltatásának javítása és a gyógyszerek ésszerű használata. Ennek eredményeként számos, a gyógyszeres kezeléssel (a gyógyszerészeti szempontokról), a klinikai táplálásról, a központi citosztatikus keverékinfúziókról, antidótum terápiairól megjelent lektorált nemzetközi publikációk születtek.

Stefan Mühlebach volt a *„Klinikai gyógyszerészet”* című könyv (Deutsche Verlagsgesellschaft Stuttgart) első kiadásainak társszerkesztője, amely a német nyelvű országokban egyetemi hallgatók gyógyszerészképzésének széles körben használt tankönyvévé vált; a könyvet lengyelre is lefordították.

Közreműködött a „Parenterális és enterális táplálkozás Európai Szövetsége (ESPEN) égisze alatt kiadott *„Alapvető klinikai táplálás”* című könyv (Galen Publisher Prága) több kiadásában. Több folyóirat Szerkesztőbizottságának tagja, mint pl. a Clinical Nutrition, az Aktuelle Ernährungsmedizin, a European Journal of Hospital Pharmacy.

Számos, a farmakológia, klinikai gyógyszerészet és klinikai táplálás témájú nemzetközi folyóiratokban megjelent közlemény bírálója. Vezette a Svájci Kórházi Gyógyszerészek Szövetségét, és 2012-ben tiszteletbeli taggá választották.

2005-2008 között a Nemzeti Terápiás Termékek Ügynökségénél (Swissmedic) dolgozott, a gyógyszerkönyvi küldöttség vezetője volt az EDQM-nél Strasbourgban. Az iparban betöltött

szerepével (a Vifor Pharma Kft. 2009-2019-től a nem biológiai komplex gyógyszerek (NBCD) / nanomedicinák szabályozás tudományos vezetőjeként) e termékekkel kapcsolatos szabályozási kihívásokra, valamint azok követő készítményeire (hasonló NBCDK), és megfelelő alkalmazására összpontosított. Az NBCD munkacsoportjának elnökeként is szolgált a hollandiai Lygature-ben.

2012 óta közel 20 referált cikk szerzője. A téma intenzív együttműködéshez vezetett a Semmelweis Egyetem Gyógyszerésztudományi Karával. 2012 óta négy nemzetközi konferencia került megrendezésre Klebovich Imre és Vinod P. Shah professzorok elnökségével (BEW Series, SRACD Series), köztük a 2020-ban, a Semmelweis Egyetem jubileumi ünnepeksorozatának részeként megrendezésre kerülő nemzetközi DDRS 2020 Konferencia.

A legtöbb referált publikációját a PubMed-ben idézik. 230 cikk, számos könyv / könyvfejezet (12) és több mint 400 különböző konferencián tartott előadás fűződik a nevéhez. Stefan Mühlebach a Svájci Gyógyszerészeti Tudományos Akadémia tagja, 2009 és 2018 között alelnöke. Munkásságát számos nemzeti és nemzetközi tudományos díjjal ismerték el.